

NAŠE UNIE V POLSKÉM KLODSKU

Odedávna byly dobré vztahy mezi českými zeměmi a sousedním Polskem, ať již mezi královskými rody (např. Měšek a Doubravka) i na poli vědy, umění a sportu, což platí dodnes i v Kladském Pomezí. Proto není divu, že pokračují dobré kontakty i na poli výtvarného umění. Dobrým posunem v této věci byla v uplynulém roce účast polských malířů na východočeském Výtvarném salónu Unie výtvarných umělců z. s. Hradec Králové, a na expozici Výtvarného jara v Galerii Kinských v novém zámku v Kostelci nad Orlicí. Byli to Bohdan Wieczorek se svými obrazy z cyklu Klodsko a Malwina Karpová výběrem obrazů z cyklu Cesta na západ.

Díky již delší čas trvajícím kontaktům fotografů Náchodska, podařilo se Zdeňku Farskému, mladšímu, letos uskutečnit výstavu s přílehlým názvem *České výtvarné jaro v Klodsku*. K výstavě ho pozvali farář tamního farnoství Pozdvížení svatého kříže a vedoucí Kladského vzdělávacího spolku. Výstava trvající od 2. do 27. dubna se konala v nádherných a rozměrných prostorách knihovny Centra křesťanské kultury v přízemí a ochozu v I. patře budovy. K podpoře výstavy tamními institucemi přispěly i ty východočeské a to město Hradec Králové, Královéhradecký kraj, Markus Pedersen, Chládek a Tintěra, Elektrárna Opatovice, Střední škola propagační tvorby a polygrafie Velké Poříčí a Tiskárna Dukase.

Důstojné otevření výstavy slavnostní vernisáží bylo v režii kladských pořadatelů. Blízkost polského jazyka českému byla zřetelná tak, že nebyla nutná potřeba překladu. Skvělým zážitkem přítomných umělců i hostů byly duchovní skladby biblického zaměření při pěveckém vystoupení sborů Concerto Glacensis pod vedením a sólovým vystoupením paní Katarzyny Makiové. Na Závěr vernisáže byli pozváni na podium a představeni všichni zúčastnění vystavující výtvarní umělci. Pořadatelem byli pozdraveni a podarováni velkým dortem s vý-

tvárně pojednanou květinovou výzdobou. Programu vernisáže a prohlídce vystavených výtvarných děl se těšila neobvykle početná dvěstěpadesátka vnímavých návštěvníků. Expozice byla hojně navštěvena i později, zejména při sobotních koncertech konaných přímo ve výstavních prostorách.

Rozsáhlé prostory přízemí i ochozu umožňovaly bohaté zastoupení velkoformátové tvorby, početných cyklů a zejména zavěšených výtvarných děl na textilních pásech, což nebývá obvykle z prostorových důvodů možné. Výstava byla přehlídkou početné expozice obrazů, grafických listů, sochařských děl, umělecké keramiky, designu, textilní, fotografické a digitálně mediální tvorby.

Výstava byla i o mnohém vypovídající přehlídkou výtvarných děl stálých i nově přijatých členů královéhradecké Unie a příslibem do budoucna k dalšímu souznění výtvarných společenství na obou stranách česko-polské státní hranice. Výstava a její vernisáž v Klodsku poukázala na několik u nás neobvyklých věcí, které by bylo možno uplatnit i v našich podmínkách při autorských, námětových i unijních salónech.

Jiří Soukup

VYSTAVUJÍCÍ AUTOŘI

Petr Balíček, Josef Bavor, Jiří Bohdanecký, Helena Bednářová, Darja Čejková, Jan Dinga, Eva Dlabáčková, Jaroslav Doležal, Tereza Drahoňovská, Jiří Dudycha, Zdeněk Farský ml., Milada Harvílková, Karel Janoušek, Lukáš Kadlec, Zdeněk Karásek, Stanislav Kulda, Petra Kutilová, Leona Kuřková, Ivana Lukavská, Zdeněk Macháček, Blanka Macháňová, Rudolf Mareček, Pavel Matuška, Rudolf Němeček, Miloš Petera, Vladimír Ploček, Pavel Rejtar, Miloslav Říha, Lucie Staňková, Michail Ščigol, Jiří Šindler, Petr Špaček, Oldřich Tlustoš, Jiří Vavřina, Miloš Vojří.

Plakát Pavel Matuška
Příprava expozice, foto P. Matuška
Zahájení s programem, foto M. Vojří
Přítomní autoři, foto J. Chadima

VÝCHODOČESKÝ VÝTVARNÝ SALON – KULTURNÍ TRADICE

Stalo se již významnou kulturní tradicí Východočeského výtvarného salonu, pořádaného v Hradci Králové, že je doprovodným programem Mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů. Slavnostní vernisáž Salonu proběhla ve čtvrtek 23. června 2016 ve výstavních sálech Galerie Na Hradě v budově Knihovny Lékařské fakulty Univerzity Karlovy Hradec Králové. Úvodní slovo přednesla historička a teoretička výtvarného umění paní PhDr. Katarína Příbylová. Vernisáž doplnilo svým vystoupením duo Blues G: Míla Dědek a Lubomír Lichý který, jako člen Unie, ozdobil svým promyšleným kresleným humorem dva panely expozice Salonu. Čestným hostem byla malířka Lenka Hornáková Civado. Ve svých obrazech nechává prolínat plochy barevné malby a kresby, aby svůj pohled do reálna představila jen v lehkém náznaku. Dalším hostem Salonu byla Eliška Bednářová z Výtvarné školy Velké Poříččí, dokazující, že i bytový interiér může být zajímavým námětem pro umělecké pojetí.

Při vstupu do výstavních prostor nás uvítaly rozměrné oleje osobitého výrazu Josefa Bavora. Je to pronikání světla slunce do Vnitřního vesmíru i Mikrovět vycházející z anatomických studií autora. Jiný pohled na živý svět vyjadřují ptáci z díla Leony Kufkové hodné ocenění jako vynikající vědecká ilustrace. Vedle rozměrného oleje Blanky Macháňové se v expozici objevují i díla druhého z tvůrčí dvojice, Václava Macháně, s pohledem do Polabí i figurální Velký rozhovor. Do dalšího výstavního prostoru nás uvádí čtveřice grafických listů Petry Česnokovy – Ondráčkové žijící nyní v dalekém Volgogradu. Nejpočetněji zastoupeným oborem jako obvykle byla malba většinou na plátně nebo na desce. Jen Dagmar Jiroušková se drží svého obyčejně ušlechtilé malby na ručním papíru. Jiří Anders se zde prezentuje Kyticí monumentálních rozměrů i menším portrétem. Ašot Arakeljan vyjadřuje mozaikovitě pestrou malbou městskou i přírodní krajinu. Petr Balíček jedinečnou zdobností oslavuje život a Výkřikem jeho vznik. Helena Bednářová naopak svůj obdiv projevuje vlídnou pohodou tandemem obrazů Krajina ticha. Jiří Bohdanecký v obraze Pohár Aresův spojuje různorodé prvky figury, portrétu, architektury s dějem válečné zkázy kulturních statků. Tamara Bohuňková překvapuje skleněnou plastikou Dům štěstí a nepředmětnou malbou Žižkův stolec. Jan Dinga svým osobitým pojetím filosofování směřuje k vyjádření vzpomínek a dojmů. Miloš Chromek má jinou filosofii díla, kterou projevuje v obrazech Věštírna a Na shledanou včera, vedoucí však také k zamyšlení. Lukáš Kadlec nás ve svých obrazech zavádí do centra české metropole svými náměty městské krajiny na významných „punktech“. Petr Kmošek inspirovaný přímořskými útesy vyjadřuje symbolicky Očekávání přílivu. Jaromír Krosch se nevzdaluje z městského prostředí obrazy Ulice, Náměstí. Jiří Kříklava svým výrazně barevným pojetím postav se dotýká vážných otázek života a smrti. Jiří Marbach ve dvojici obrazů větších rozměrů svého seriálu

Plakát Pavel Matuška

Účastníci zahájení, hovoří K. Příkrylová, foto M. Vojíš

úryvky meditace řeší silnou působivost přesné geometrie a rozvlněných tvarů. Vladimír Vovo Novotný otisky svých prstů vytváří tandemem obrazů Doteky vyzývající k vlastní úvaze. Vladimír Plocek vytváří již po léta tahy štětce i špachtlí sjednocující prvky městské a volné krajiny s výrazným osobitým působením. Petra Smutková ve svých obrazech řeší úsměvné situace ve svém stylu ucelených ploch vymezených konturou. Lucie Staňková se někdy odkloní od své oblíbené malby na hedvábí k malbě na pevném podkladu, ať již se jedná o reálné nebo abstraktní vyjádření zajímavého tématu. Jana Stiborik svoje abstraktní studie řeší klidnou barevností a střídmostí tvarů. Dagmar Šmídová – Karell přebásňuje své náměty z vodní říše do osobitě pojednaných tvarů výtvarné působivosti. Jiří Šindler představuje ve svých malbách vysněné představy, kterým dává osobitý výraz ve stylu vzešlého z mnohaletého uměleckého vývoje. Petr Špaček již dříve opustil svoje geometrií poznamenané krajiny a představuje nyní promyšlený triptych událostí místa zvoleného dle navigace. Také Oldřich Tlustoš opustil na Salonu své obvyklé trojrozměrné dřevosochařství a volí Město vyjádřené olejomalbou geometrických ploch střídme barevnosti. Jiří Vavřina se drží svých námětů inspirovaných historií starých časů. Tentokrát představuje osobnosti Alexandra Velikého a Daria III. v plné zbroji. Věčnému námětu dívčí harmonie a krásy neodolal Václav Zeman v obraze Ležící akt. Zdeněk Farský starší ve své malbě využil i výtvarně zajímavé

působení struktur, třeba na Růži pro Casanovu a další. Jiří Holan ve svých kombinovaných technikách se obdivuje ptačímu i podmořskému světu zajímavým zátiším. Z hudebního světa však ho zaujalo právě Adaggio. Rudolf Mareček ve své vzpomínce na Karla Šafáře uctívá dílo připomenutím jeho grafiky Zuzana a starci, jako nesmrtelného námětu. Zdeněk Karásek si zajel z Českého Meziříčí do hradecké metropole, kde ho zaujal průhled k mariánskému kostelu na Velkém náměstí, aby se záhy přesunul i na Dálný východ pro námět města Kyoto v Japonsku. Ve své malbě kombinované kresbou přináší portrét populárního Miroslava Homička. Milada Harvilková představuje v rozměrných barevných grafikách svoji epickou krajinu, záhadná tajemství, hledání cesty i situace ročních dob. Miloš Petera v kombinovaných technikách uplatňuje uměleckou fantazii i konkrétní záměry výtvarného díla. Pavel Rejtar ve dvojici svých obrazů sděluje svoji představu o Abstraktní próze. V sochařské tvorbě nás vždy překvapuje Jaroslav Doležal nápady i osobitým sdělením výtvarna ať již v plastice nebo plošných reliéfech jako je Malé pivo nebo Blá věž. Eva Dlabáčková vedle svého obvyklého ztvárnění dívčího aktu v ušlechtilém pojetí, nám představuje technicky neobvyklé dílo Zrezvění, jako etudu rozpijení se barevných ploch. Zdeněk Farský mladší nám ukazuje možné zestručnění sochařských děl ve dřevě ať již je to Dívčí akt nebo Torzo. V keramické tvorbě přináší Darja Čejková své Asteroidy v neobvyklé kombinaci kamene a kovových tykadél, té jedinečné zajímavé zdobnosti. Jiří Dudycha již po léta směřuje k výtvarně výrazné volné keramice, která v interiéru působí jako neobvyklý obraz ať je to Kamarád nebo Polibek. Z obvyklé výtvarné tvorby uniká vlastními hledačskými díly Milan Říha, když spojením dřeva a skla vyjadřuje na pomezí abstrakce Let, který je druhým v početné sérii. Tereza Dostálová – Drahoňovská nám v triptychu Medvědi ukazuje užití skla v nápaditém pojetí.

Významným oborem v rozsahlé činnosti členů Unie je umělecká fotografie. Ivana Lukavská zdobí dívčí akt vkusnou textilií pro zdůraznění charakteristických linií. Michal Michl ve svém díle zachycuje výrazné, až osudové děje uměleckou formou a všimá si zdánlivě jednoduchých Doteků z různých pohledů. Rudolf Němeček se tentokrát prezentuje nápaditým triptychem Také příroda má své sny. Miloš Vojíš jen jakoby snil, zdůrazňuje estetiku ženského aktu ve vlídných náznacích. Martina Zemana fotografické duo NYC IMPRESSIONS zachycuje nevšední situace uprostřed městských zdí.

Závěr Salonu proběhl při demisázi v neděli 4. září při koncertu kytarového virtuóza Matěje Raka s následnou degustací vlastních vín z Vinselektu Michlovský. Na Salonu 2016 celkem 53 autorů vystavovalo 110 výtvarných děl. Salon ukazuje na zdravé tendence Unie udržet v umění vysoko nasazenou laťku, záměrně omlazovat členské společenství a rozšiřovat cesty k obecnému zvyšování kulturnosti svátečních i všedních dní.

Jiří Soukup

PORTRÉT

Ludvík Vašina a jeho ateliér, fotodokumentace M. Vojř

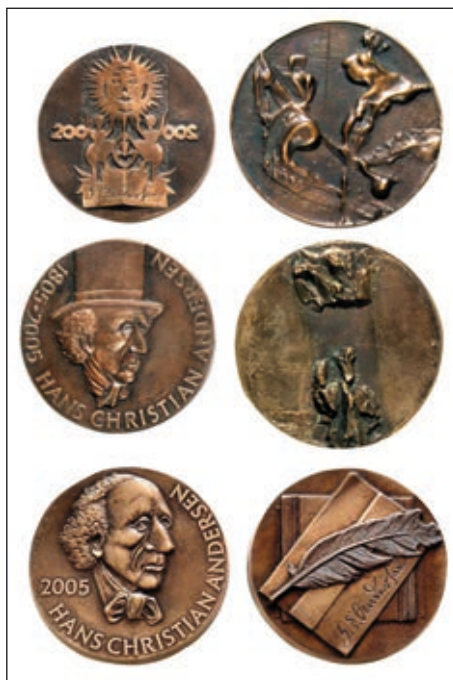

Ludvík Vašina by se v letošním roce dožil osmdesáti let. Narodil se 30. 8. 1936 v Moravském Písku. V letech 1953 – 59 studoval na fakultě architektury na VUT Brno u prof. Miloše Axmana umělecké medailérství. Hradec Králové, kam jej přivedla školní umístěnka, se stal jeho životním domovem. Vedle volné plastiky, se zejména medailéřské tvorbě začal věnovat v 80. letech a hned svými litými medailemi zaujal. Byly plné fantazie, lásky k člověku, obdivu k přírodě a zemi. S upřímností a vtipem se vyjadřoval k současnosti, měl zálibu v historii a nechyběly ani sakrální motivy. Významné místo v jeho tvorbě patřilo lidskému tělu, zrovna tak jako lidské mysli. Přírodní motivy byly nedílnou součástí jeho filosoficky laděných námětů a často zabíhaly až k abstrakci. Myšlenky a pocity sděloval pomocí cyklů, které mu umožňovaly ztvárněný námět dále rozvíjet a dotvářet. Medaile tak získávaly gradaci, sdílnost a mimořádnou působivost, ke které přispěl poměrně vysoký reliéf a promyšlené patinování. V roce 1994, si také poprvé vyzkoušel zpracovat námět pro raženou medaili.

Málokdo, i zasvěcený Hradečan tušil, že Ludvík Vašina patřil k předním českým medailérům, byl váženým členem asociace umělců medailérů v Praze. Samostatných výstav neměl mnoho, o to více se pravidelně účastnil souborových medailových výstav doma a v zahraničí (Nowe Tychy, Stockholm, Paříž, Helsinky, Lodýn, Budapešť, Neuchatel, Tel Aviv), celosvětových přehlídek FIDEM a reprezentoval na mezinárodních sympoziích české medailéry. Je zastoupen ve sbírkách Národní galerie Praha, Ministerstva kultury ČR, Britského muzea Londýn, Galerie moderního umění Hradec Králové, Galerie Slovákého muzea v Uherském Hradišti a ve sbírkách domácích a zahraničních sběratelů.

Výběr medailéřské tvorby

Všestranné nadání a neutichající invecce jmenovanému umožnilo se vyjádřit i v malířském oboru a to nejprve prostřednictvím grafiky, linorytem a leptem, až později malbou. Jeho první abstraktní obrazy si svým provedením vynutily pozornost. Vrstvené barevné plochy byly zraňovány zářehy až na osnovu plátna a staly se ohraničeným místem děje, pomyslnou destrukcí. Později ve svých obrazech používal vedle olejových barev, také syntetické emaily, laky a vlepované kašírované textilní reálie. Vrcholu dosahuje v okamžiku, kdy se inspiruje hebrejským písmem.

Bez názvu, nedatováno, olej, 100 x 100 cm

Bez názvu, nedatováno, olej, 90 x 70 cm

Byl hradeckou osobností vyplývající nejen z jeho četných přátelských vztahů a styků s lidmi všech vrstev společnosti, ale i z jeho veselosti a otevřenosti. Jako umělec pomáhal spoluvytvářet kulturní vědomí města. Byl předsedou UVU HK od 5. 5. 1993 až do své smrti 23. 11. 2007.

Zdroj: Věra Němečková, katalog 1998

Katalog, 2016, 50 stran, 21 x 21 cm
Expozice výstavy, fotodokumentace I. Rejchl

města budovami a interiéry. Vyzvedl, co je charakteristické pro celou generaci včetně dnešního autora: chápání architektonického projektu jako výtvarné dílo a nejen jako technické řešení. Zdůraznil také, že právě vystavovatel uplatňuje výtvarnost již ve vizualizaci projektového řešení a pro svou kvalitu byl jejím předním zpracovatelem na všech pracovištích po celé období výkonu svého zaměstnání. S potěšením konstatoval, že se podařilo k výstavě připravit padesátistránkový katalog, který podrobněji rozvádí autorův rodokmen, profesní život s architekturou včetně akademického působení na ČVUT. V obrazové části jsou ukázky z architektonické a výtvarné tvorby. Zřejmě ne podle představ vystavovatele vyzněla snaha obohatit expozici ještě fotoprezentací, ohlednutím za autorovou obdivuhodnou tvorbou.

Studie, modely, fotoperspektivy

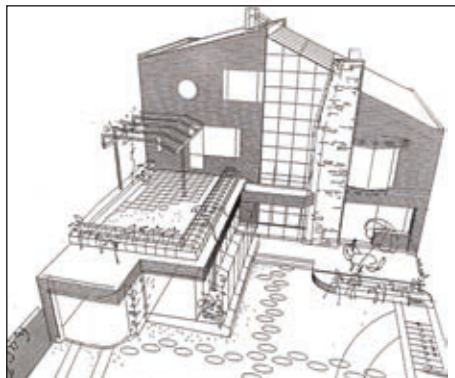
Strasbourg, 1974, studijní kresba, 32 x 45 cm

Jubilujícím členům Rada UVU poskytla příležitost seznámit hradeckou veřejnost s výběrem prací z jejich celoživotní tvorby. Prvním, kdo se od 17. 2. do 14. 3. v Galerii Na hradě představil, byl architekt **Milan Rejchl** (1936). Vystavené práce, nemusely dlouho přesvědčovat pozorného návštěvníka o jeho vnitřním vztahu k výtvarnému umění. Skvěle zvládnuté studijní akvarelové kresby z cest za poznáním a odpočinkem, olejové malby abstraktního rázu nebo jim rozvíjející druhý surrealismus, keramika, architektonické návrhy bytové a občanské vybavenosti, rodinných domů nebo budov institucí, hotelů a případně řešení v modelovém provedení, byly předloženy v takovém množství, že by naplnily hned tři samostatné výstavy.

Úvodní slovo historika Ladislava Zikmunda Lendera při zahájení výstavy zdůraznilo hradeckou originalitu ságy rodu Rejchlů, kteří ve třech generacích od předválečného období do současnosti obohacují nevsední urbanismus

Hotel Uran, 1982 – 83, Harachov, realizace

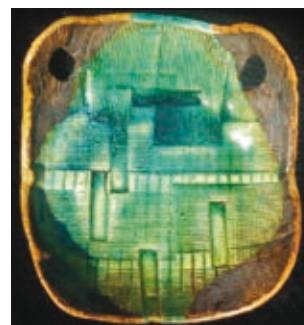
Vila, 1992, Praha – Hostavice, realizace

Galileo, 2010 – 15, Praha Holešovice
s J. Pospíšilem, M. Perlíkem, realizace

Hlava na zeleném, 2011, olej, 68 x 42 cm

Mísa II., 2012, keramika s glazurou, Ø 32 cm
Na závěr vernisáže připili na zdraví autora a úspěch výstavy J. Bavor, L. Zikmund – Lender, M. Rejchl, MUDr. Z. Fink – primátor HK

OLDŘICH PÁLENIČEK – grafika

Obsáhlým souborem 431 grafik se od 16. 3. do 18. 4. v Galerii Na Hradě představil další náš jubilant, **Oldřich Páleníček** (1941). Většinu vystavených prací tvořila drobná grafika s bohatým zastoupením exlibris a novoročních přání, kterou doplnila knižní ilustrace a grafické listy osobností naší historie. V menším počtu, ve větším formátu byla k vidění také volná grafika. K pochopení námětové pestrosti vystavené kolekce přispěla úvodní slova přednesená na vernisáži.

Protagonisté zahájení, J. Bavor, autor O. Páleníček, mluvčí J. Soukup, host V. Liška

Prof. Ing. Dr. Václav Liška, MBA, pracující na ČVUT v Praze jako vedoucí katedry společenských věd, přiblížil návštěvníkům své osobní seznámení s autorem. Stalo se to při zcela jiném profesním řešení, ze kterého se později vyvinula spolupráce v podobě společenské objednávky grafických listů s historickou tematikou, završená výstavou v Galerii ČVUT.

Ing. Jiří Soukup, publicista, kurátor, aktivní člen SSPE a dlouholetý vystavovatelův přítel, pohovořil o životní cestě autora, úzce spojené s kulturou a výtvarným uměním. Zmínil, že v období studií výtvarně-pedagogického zaměření si Páleníček vyzkoušel řadu

Pamětní list – Pocta režiséru K. Zemanovi, 2010, linoryt, 11,8 x 16 cm, fotodokumentace J. Chadima

technik, aby se nakonec upsal grafice, které je věren dodnes. Upřednostňuje dnes dosti opomíjené klasické tisky z výšky – dřevoryty a linoryty a to i barevné. Právě tyto hluboké tiskařské znalosti vzbudily zájem o jeho tvorbu, a i když je bytem v Šumicích u Uherského Brodu, stal se členem Královéhradecké Unie. Zde se pravidelně účastní kolektivních výstav, ale vystavoval i samostatně v Galerii Na Hradě. Důležité sdělení, které o autorovi vyslovil, bylo k jeho občanskému postoji. Inicioval a založil Lidovou školu umění v Bojkovicích, kterou také vedl až do odchodu do důchodu. Matčiny badatelské práce o protifašistickém odboji ilustroval. Podílel se na organizaci výtvarné kultury

Ilustrace – Poklad houbaře Strašhuby, 2006, linoryt, 18,7 x 13 cm

EXL – Letem světem, 2010, linoryt, 9,5 x 8 cm

PF 2000 – Fenix, 1999, linoryt, 21 x 10 cm

v místě a okolí s osobním přispěním, jak v přípravě, tak v samotné realizaci. Dbá o kulturní dědictví, je inspektorem památkové péče. Odpověď na bohatost a pestrost vystavované tvorby nalezneme v jeho postoji hodnotně naplnit život hledáním trvalých zdrojů námětů a inspirace k tvorbě a ediční činnosti. Oldřich Páleníček říká: *Život je jako kyvadlo. Jsou období klidu emocí, nikoliv pasivní odpočívání, ale nabírání sil k dalšímu tvůrčímu rozmachu.* Vystavené práce jen potvrzují, že naplněný bohatý život kulturními aktivitami se dá prožít i v místě vzdáleném od velkých kulturních center.

**VÁCLAV MACHÁŇ – malba
ZDENĚK FARSKÝ ml. – plastika**

Vernisáž, hovořící J. Bavor, B. Macháňová, Z. Farský ml.,

Předseda Josef Bavor jménem Univerzity, která galerii provozuje, a jménem Unie výtvarných umělců, jako pořadatele, vernisáž zahájil. Při představování autorů nejprve omluvil nepřítomného malíře Václava Macháňe ze zdravotních důvodů, ale seznámil přítomné s jeho zástupcem, manželkou Blankou, také členkou Unie. Po ní Zdeňka Farského ml. druhého z vystavujících, podstatně mladšího, prostředního z výtvarné generace rodu Farských z Náchoda, kteří jsou raritou našeho společenství. Josef Bavor se rád ujal úvodního slova k výstavě, neboť byl vystavujícími autory o to požádán.

Pohled do expozice, fotodokumentace výstavy P. Rejtar

Malá podzimní kompozice, 2012, olej, 43 x 57 cm, foto M. Vojříř

Zdeněk Farský ml. (1962), řezbář – sochař, restaurátor, je od roku 1995 provozovatelem vlastní řezbářské dílny. Předmětem jeho tvorby je volná figurativní plastika zejména ze dřeva a také případná tvorba replik zničených nebo zcizených soch podle fotografií. Nechybí betlémy, které jej opravňují být členem Českého sdružení přátel betlémů. Vystavených patnáct plastik vyjadřuje Farského nosné téma, které ve volné tvorbě upřednostňuje. Žena s důrazem na linie a obrysy. Dřevěné plastiky pečlivě vyhlazené a povrchově upravené, naplňují prostřednictvím světla a stínu záměr autora. Společná výstava obou autorů nebyla první, ale i tato byla divácky jistě zajímavá.

Motiv z Východních Čech, 2014, olej, 50 x 68 cm, foto M. Vojříř

Václav Macháň (1921) je nejstarším členem hradecké Unie a v letošním roce si připomeneme záviděníhodné pětadvadesátiny, stále tvořícího malíře. Z autorovy celoživotní tvorby lze vyčíst obdiv a vztah k přírodě a lze jej zařadit do kategorie krajináře ne však plenéristu, ale „ilustrátora“ krajiny. Jak bylo v úvodním slově zdůrazněno, je pozoruhodné, že od počátku až do současné doby, je věren svému malíř-

skému pojetí. Není to jen forma, pečlivá kompozice s bohatou barevnou škálou lomených tónů, ale také filosofie o podobenství života člověka ztvárněného přírodními artefakty – stromy. Ty jsou sice nosným Macháňovým tématem, ale nechybí také zátiší a figura. Na výstavě bylo k vidění 33 obrazů představujících průřez jeho malířské tvorby.

Rodina, 2000, mořená lípa, výška 80 cm

Torzo, 2015, mořená lípa, výška 65 cm

PETR KMOŠEK Věčné zahrady – ptáci

Seriál jubilujících členů vystavujících v Galerii Na Hradě uzavřel v letošním roce **Petr Kmošek** (1946) výstavou probíhající od 12. 10. do 15. 11. Za účasti přátel, studentů, kolegů z Královéhradecké Unie a stálých příznivců výtvarného umění z místa, předseda Josef Bavor po zahajovacím úvodu představil autora a vyzval jej k uvedení výstavy.

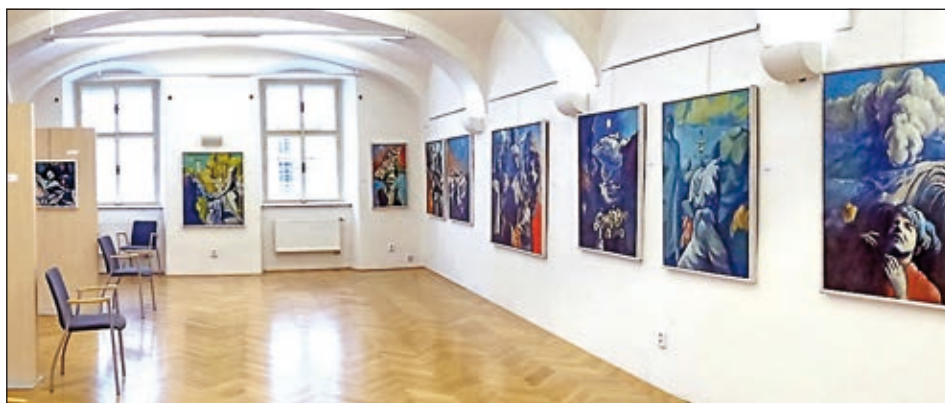
Autor při úvodním slovu, foto I. Juranová
Fotodokumentace tvorby P. Šotola

S úsměvem se ujal slova a v životopisných údajích se věnoval výtvarnému citění a projevu, které jej provázelo od dětství po dospívání a umožnilo vystudovat střední odbornou školu výtvarnou v Praze „Hollarku“. Navíc škola v něm probudila zájem o dějiny umění a filosofii, které následně na Karlově univerzitě vystudoval a stal se výtvarným pedagogem. Současně zmínil, že výtvarnou tvorbu neopustil a nadále se jí věnoval. Mimo tři obrazy datované rokem 2015, byla představena produkce z druhé poloviny 90. let minulého století a byla nosnou prezentací na této výstavě. Na přelomu století až do současné doby upřednostňuje práci publicisty, vydává řadu odborných knih a monografií a čtrnáct vystavených titulů také tvořilo součást expozice.

Vystaveno bylo 36 obrazů, olejů, převážně ve velikosti středního formátu.

Leť a zpívej, 1995, olej, 105 x 90 cm

Pohled do expozice, foto M. Vojř

Podvečer, 1995, olej, 80 x 80 cm

V rytmu dávných věků, 1995, olej, 80 x 80 cm

Život v kruhu, 1995, olej, 80 x 80 cm

Prezentace vydaných knih, foto M. Vojř

Naslouchání, 1995, olej, 80 x 80 cm

Obsahově byla představena témata z uzavřených cyklů. Nejvíce zastoupený a nosný byl pojmenovaný *Věčné zahrady – ptáci*, ale byly k vidění také krajinářské náměty. Kultivovaná poetická malba často v imaginativním a symbolickém projevu představila a ukázala pozornému divákovi krásu flory a fauny v osobitých „sochařsky“ tvarovaných kompozicích. Krajinářské náměty inspirované pobyty v zahraničních destinacích – Benátky, Pompeje, Sardinie byly spíše plenérní malbou, zachycující záznam prožitku. Nelze opomenout zastoupení figury ztvárněné ženským tělem nebo jejich tváří. Posty, které v kompozici zastávají, nejsou vždy role hlavní, spíše doplňkové, ale i tak elementem diváckého zaujetí.

K prospěnému obohacení výstavy patřil vydaný katalog – skládačka, s dalšími údaji doplňujícími úvodní slovo.

Jindřich Hegr, portrét,
fotodokumentace P. Rejtar

Pavel Rejtar při zprávě o úmrtí akademického malíře Jindřicha Hegr, narozeného na česko-moravské vysočině ve Svatouchu 19. 3. 1933, zavzpomínal na dětská léta, jak k Hegrům chodívali. Jindrova sestra Marta s mojí maminkou byly kamarádky. No a čím se obvykle zabaví děti, aby nerušily, dá se jim papír, a malujte si. Pokud byl doma Jindříšek, měl jsem náramného učitele.

Marta zemřela a my se odstěhovali. S Jindrou se setkávám opět po mnoha letech. To už byl pan malíř, měl za sebou Umprum a AVU, krajinářskou speciálku prof. Rady. Šedesátá a sedmdesátá léta vykazují dokonalou kresbu, poeticky stylizovanou malbu... rukopis nesl Radův styl. V následných letech byla v jeho tvorbě dominantní především krajina, jejíž hlavní těžiště bylo zasazené do rodné vysočiny, poeticky duchovně procitěné. Nelze se nezmínit o betlémě, což je rozsáhlé a vysoce hodnotné rezbářské dílo o 140 figurách a mnoha dekorativních prvcích. Betlém konečně nalezl důstojný prostor v Hlineckém muzeu.

Proměna, 1975, olej, 76 x 54 cm

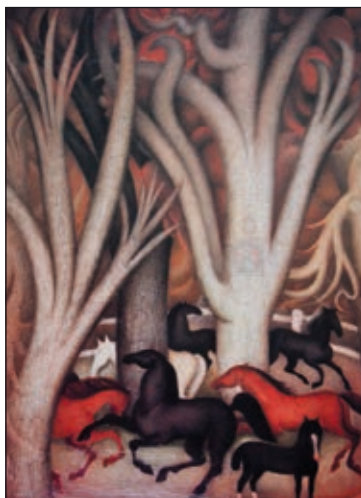
Jindřich byl přesvědčen, že mu bylo duchovno sesláno shůry, do jeho duše i do štětce, což umocňovalo magičnost jeho krajin, které se často dotýkaly nebe. V jeho obrazech je škála lidského vnímání, krajina poetická i nostalgická, prosluněná i zasněná. Krajina s ovečkami i koníky, která vrací člověka do snů a vzpomínek. Když namaloval svoji Svatoušskou světnici, vtisknul jí podobnost, které zastavilo čas s ponecháním citlivé lidské přítomnosti.

Jindřich Hegr se svým dílem vepsal mezi obrazové básníky českomoravské vysočiny.

Malířovo srdce se po 82 letech zastavilo 9. prosince 2015.

Betlém (výřez), 1968 – 83, řezba

Zasněný koník, 1972, olej, 80 x 60 cm

Klekání, 1974, olej, 76 x 55 cm

PhDr. Katarína Příkladová, Ph.D., bytostně i profesně zajímavější se o výtvarnou kulturu, dospěla sledováním autorských výstav v místě až ke kontaktům s naší UVU. Výsledkem se pak stala věcná spolupráce v podobě úvodní statě katalogu (2013), nebo úvodní slovo při zahájení výstavy (2016). Tentokrát hodlá připravit o našich aktivitách pár řádků, k tomu účelu požádala o vyjádření na zaslané otázky. Přesto, že naplnění záměru si jistě vyžádá delší čas, požádali jsme autorku o průběžné sdělení:

Co Vás vedlo k tomu uskutečnit anketu, a jak jste spokojena s odezvou.

Začátkem tohoto roku mě oslovil pan Vojtíš s prosbou o občasně psaní o Unii. Mé časové možnosti jsou velmi omezené, a proto můžu vnímat spolupráci s Unií jenom jako dočasnou, než bude mít svého, dejme tomu stálého teoretika. Do té doby občasně něco napíši, ale nemůžu psát bez podkladů. Komunikovat s každým umělcem osobně by bylo ideální, jenomže to bych nezvládla, proto jsem se rozhodla, že tematické okruhy, které mě zajímají, zformuluji a oslovím umělce s prosbou o odpovědi. Stran východisek jsem důsledná, proto stojím o osobní výpovědi.

Ve Vašem úvodním slově na zahájení letošního salonu jste naznačila názorovou pestrost došlých vyjádření. Máte již představu, jak se s touto skutečností vypořádáte.

Širokou škálu postojů a přístupů jsem očekávala, a pokud je zde něco jako přítomnost diametrálně odlišných odpovědí, tak motivem mého zpracování těchto odpovědí do finálního textu je, abych odhadla důležitost jednotlivých sdělení a aby byl text pro Unií přípustný pro všechny členy, kteří odpovídeli. Na druhé straně nelze očekávat, že se jednotlivé postoje budou upřednostňovat, nebo upozadovat, protože mé psaní má být o Unií jako o celku a nemám v úmyslu vyzvedávat názorová sdělení jednotlivců, byt výrazných. Odpovědi všech беру jako rovnocenné a mou snahou je zpracovat je co nejvíc objektivně a tvořit tím způsobem obraz o Unií, který by byl zajímavý ne jenom pro odbornou, ale také pro laickou veřejnost. Jsem výtvarnou pedagožkou a piši se zřetelem na širokou škálu odborného zaměření diváků a čtenářů.

Stran dalšího zpracování materiálu bych počkala na stimul k prezentaci Unie, jako třeba katalog, nebo vernisáž, protože se jedná o materiál v roz-

sahu 20 stran a náročnost na koncentraci při jeho zpracování je poměrně vysoká. Ale samozřejmě, nemám problém tento materiál někomu k zpracování předat. Byla bych ráda, kdyby tyto výpovědi dobře sloužili a byli k užítku.

Domníváte se, že se podaří Váš záměr v nějakém časovém horizontu naplnit.

Tento rok je pro mě náročný, protože se po pěti letech vracím do práce a vzhledem k tomu, že učím předměty, které vyžadují aktualizace, mám hodně práce s tvorbou tematických plánů na jednotlivé semestry pro několik studijních oborů. V době mé rodičovské dovolené se tomu nikdo nevěnoval a já podle těch starých plánů učit nemůžu.

Prosím proto o pochopení, nejsem ve stavu věnovat se teď Unii, pokud to není vyloženě nutné. Ovšem, kdyby byl někdo, kdo by chtěl z materiálu který mám, něco vytěžit, ráda poskytnu.

DISKUZE

Na předvánočním posezení před závěrem minulého roku v diskusi zazněl názor potřeby umožnit našim členům prodej jejich tvorby. Stejně, jako na předvánočním posezení koncem roku 2013, vystoupil Zdeněk Šindlar a svůj příspěvek rozšířil o otázku majetku předchůdkyně naší organizace (viz Paleta č. 5). Za přispění fotografa Milana Michla, který se uvolil a navštívil katastrální úřad v Hradci Králové, byly získány údaje o bývalém sídle krajské pobočky Svazu českých výtvarných umělců (SČVU) „domečku“. Tak se středisku říkalo a nacházelo se v třídě Dukelská č. p. 346. Dům byl majetkem města Hradec Králové a SČVU se sídlem v Praze měl pro východočeské výtvarné umělce zmiňovaný objekt pronajatý. Dne 28. 2. 1990 mimořádný sjezd činnost SČVU ukončil a ustavil Unii výtvarných umělců (UVU), která se tak stala jeho nástupnickou organizací. V nových podmínkách a za jiných finančních pravidel proběhla ještě téhož roku transformace krajské pobočky v Hradci Králové, které předcházelo uvolnění budovy městu pražskou centrálou. Dnes na katastrálním úřadě je stavba vedena pod číslem 346/27 v třídě Karla IV. Z údajů je zřejmé, že město dům nadále pronajímalo soukromým subjektům a 22. 11. 2007 prodalo. Objekt byl rekonstruován a znovu pronajímán.

Podvědomě, jistě řada z nás, na tvorbě existenčně závislých, by zajištění prodejního místa uvítala jako přínos a nelze se divit, že se tento názor čas od času objeví. Iniciativa VOVO Novotného, pokud se podařila uskutečnit, by se tak stala reálnou příleži-

stostí, jak našim členům umožnit nabídnout svoji tvorbu veřejnosti. Jak o tom tenkrát hovořil Michael Ščigol, by se jistě přidali další kolegové a darovali svá díla, jako příspěvek na provozní náklady. Vzniklé prodejní středisko, by skýtalo možnost stát se v budoucnu také kontaktním místem naší organizace. Řešení tohoto úkolu stejně dříve, či později náš spolek čeká a jednou bude muset být realitou.

INFORMACE

Po dobré zkušenosti ze schůze v knihovně města Hradce Králové, nebyla pro organizátory předvánočního setkání volba již obtížná. Pozvánka s orientačním plánkem zvala členy na čtvrtek 10. prosince 2015 na přátelské povídání o naší činnosti s trochou bilančování a získání užitečných informací. Náladu blížících se Vánočních svátků umocnila výstava v předsálí, věnovaná životu a tvorbě Jana Jakuba Ryby s vánočním stromkem v zasedací místnosti. Po prezentaci s možností úhrady členských příspěvků a svolavení šestého čísla Palety se ujal slova předseda Josef Bavor. Přestavil ředitelku knihovny, která ve své zdravotní popřála našemu setkání zdařilý průběh. Před ohlédnutím za končícím rokem uctil památku grafika Vlastimila Kačírka a malíře Jindřicha Hegra, kteří nás opustili. Představil nové členy a zmínil úřední procedury spojené s převodem naší organizace na zapsaný spolek. Připomněl úspěšné výstavy Výtvarné jaro v Kostelci nad Orlicí, Východočeský výtvarný Salon v Hradci Králové, včetně vydařené dernisáže, úspěšnou přednášku Čtvrt století v Japonsku a z iniciativy rady uspořádané výstavy našich jubilentů v Galerii Na Hradě. Upozornil na naši dohodu s vedením Klicperova divadla o možnosti vystavovat v jeho prostorách. Své vystoupení uzavřel poděkováním kolegyním a kolegům z rady za aktivitu, zvláště Miloši Vojřovi a Evě Dlabáčkové za vstřícnou spolupráci.

V diskusi Zdeněk Farský ml. podal základní informace k připravované výstavě v polském Klodsku, Jiří Soukup hovořil o fyzické a duchovní vyrovnání a jeho snaze být tomuto ideálu nápomocen za přispění některých členů naší Unie. Po čase opět zazněla připomínka, tentokrát z úst Vladimíra Vovo Novotného o potřebě prezentace tvorby členů spolku vlastní prodejní galerií. Nabídl se v této záležitosti angažovat, pokusit se získat prostor a postarat se o jeho provoz. Vzájemnými rozpravami a přáním všeho nejlepšího v novém roce a k blížícím se Vánočním svátkům se účastníci setkání postupně rozcházel.

Letošní členská schůze se konala 13. dubna opět v knihovně města.

Zúčastnilo se jí necelých 60 % členů, 7 členů se omluvilo. S potěšením tuto skutečnost sdělil předseda J. Bavor v úvodu svého vystoupení přítomným účastníkům. Po seznámení s programem schůze pohovořil o výstavě v Klodsku. Zvláště poděkoval našim členům, zejména pak Darje Čejkové, Jaroslavu Doležalovi, Zdeňku Farskému ml., Rudolfu Marečkovi se synovcem, Pavlu Matuškoví a Petru Špačkoví, kteří se zdárně vypořádali s nejednoduchou instalací, v tak rozsáhlém tamním prostoru. Pozitivně hodnotil aktivní přístup polské strany v přípravě výstavy a velký návštěvnícký zájem vyjádřený i v početné účasti na vernisáži. Připomněl, že je to jistě výsledek také dlouhodobé spolupráce fotografů okresu Náchod. Jeho slova doplnila fotoprezentace sestavená ze snímků přítomných fotografů a několik poznámek Zdeňka Farského ml. k programům v rámci výstavy i k možné spolupráci v budoucnu. Tento bod programu předseda uzavřel kritikou článku o zmiňované výstavě v Hradeckých novinách. V další části představil nově přijaté členy malířku Dagmar Karel Šmídovou a kreslíře Lubomíra Lichého. Zmínil připravovaný Východočeský salon v zavedeném termínu a po loňských dobrých zkušenostech opět s derniérou. Závěrem svého vystoupení ocenil letošní výstavní program v Galerii Na Hradě, který naplňují především naši členové. Zprávu o hospodaření za rok 2015 přednesla Blanka Šimrádová. Z příjmových a výdajových položek, bylo zřejmé, že činnost spolku mohla být naplněna především díky poskytnutým příspěvkům **Královéhradeckého kraje, Města Hradec Králové, Celandarium Regina Hradec Králové, Elektrárny Opatovice, Chládek & Tintěra Pardubice, Střední školy propagační tvorby a polygrafie z Velkého Poříčí, MUDr. Jiřího Kokeše z České Skalice, Vinselektu Michalovský Rakvice a tiskárně Dukas z Hradce Králové.**

V diskusi bylo nejprve připomenuto zasílat informace o aktivitách členů pro publicitu na webových stránkách, o probíhajících zajímavých výstavách Na Hradě, v Kostelci nad Orlicí, Na Mostě, ale také o zrušení Bienále kresby Plzeň 2016. Bylo také zmíněno omezení Vladimíra Renčina. Diskusi mezi členy a pohoštěním byl program letošní členské schůze naplněn.

Příznivější trend publicity o našem spolku a jeho členech, zmiňovaný v minulém vydání Palety, se potvrdil také v letošním roce. Hradecký rozhlas v sobotním pravidelném padesátiminutovém pořadu *Návštěva* (16. 1.), vysílal povídání redaktorky Evy Boudové s naším předsedou Josefem Bavorem o jeho životě a tvorbě. Jiřina Mužíková (19. 11.) navštívila v Královédvorském ateliéru malíře Miloše Peteru a vzpomí-

nali na jeho cesty životem s moderním uměním. Nechyběly také upoutávky na výstavy P. Matušky (5. 10.) a P. Kmoška (13. 10.). Obdobně se činil také tisk: Hradecký deník, *Díla v galerii Na Hradě mapují celý život M. Rejchla* (23. 2.), *Snové práce M. Harvilkové* (16. 3.), *Unie společně v Klodsku* (5. 4.), *J. Vavřina v Novém Bydžově* (10. 4.) a v *Galerii u sv. Jakuba* (17. 4.). Také mf Dnes přispěla s články, *Malířka vystavuje v Rakousku* (30. 4.), *Malířku pozvali mezi elitu na zámek v Rakousku* (5. 5.), *Výtvarný salon představuje díla 50 autorů* (15. 6.), *Spektrum, králici Terezy Drahoňovské* (29. 6.), *Salonu zahraje kytarista Rak* (27. 8.), *Kroužení Lucie Staňkové* (5. 9.), *Matuškův noblesní humor nutí přemýšlet* (4. 11.), ale také anonce v místním tisku Radnice, *Výtvarný salon* (15. 6.), *Matěj Rak na Hradě* (24. 8.).

Zmiňujeme, že v tomto roce si svá životní výročí připomínají: **Milan Rejchl** 9. 8. 1936, **Oldřich Páleníček** 9. 10. 1941, **Jiří Dudycha** 21. 10. 1941, **Václav Macháň** 6. 12. 1921 a **Vladimír Renčín** 6. 12. 1941, **Petr Kmošek** 7. 12. 1946. Většinou oslavenců jejich věk umožňuje nadále pokračovat v tvůrčí práci a účastnit se našeho spolkového působení. Rada jejich postoj vítá a přeje jménem svým i ostatních členů do dalších let potřebné zdraví a to zejména Vladimíru Renčínovi.

OPRAVA

Shodou nešťastných náhod byl v Paletě č. 6 nesprávně uveden autor plakátu Salonu, kterým byl ve skutečnosti Zdeněk Karásek. Autorovi se omlouváme.

Demografie k 25. 11. 2016

Věk	>35	>50	>65	>70<	cel.
ženy	2	8	7	2	19
muži	5	5	17	35	62
cel.	7	13	24	37	81

Zastoupení našich členů z okresů.

okres	HK	JI	NA	RK	TU	ost.
ženy	7	-	1	2	2	7
muži	21	2	7	3	7	22
cel.	28	2	8	5	9	29

JEDNOU VĚTOU

Další ocenění do své „sbírky“ získal Pavel Matuška. Za obraz *Život za vodou* získal 3. cenu na Mezinárodním Salonu karikatury 2015 v chorvatském Zábřehu a Zlatého guru (housera) v kategorii výtvarného humoru na Evropském festivalu humoru a satiry – Kremnické Gagy na Slovensku.

Hradecké Výroční ceny za rok 2015 PRIMUS INTER PARES, byly předány představiteli města 30. 3. na slavnostním gala večeru v sále Muzea východních Čech. Za dlouhodobé výsledky

v oblasti kultury byl oceněn malíř a ilustrátor Josef Bavor, který je tak po Josefu Sůvovi a Jiřím Soukupovi, další oceněnou osobností z našeho spolku.

Barokní zámek Riegersburg u dolnorakouského Hardeggu tradičně pořádá tematické společné výstavy předních rakouských, italských, českých, slovenských a maďarských výtvarníků. Letošní probíhající od 30. 4. až do 25. 11. měla název *Blickpunkt Abstract – Zaměřeno na abstrakci* a mezi Václavem Boštíkem či Josefem Istlerem a dalšími více jak čtyřiceti jmény z celé Evropy byla zastoupena letošní naše jubilanťka Lucie Staňková. V září ještě představila v Galerii Na Hradě práce z posledních šesti let, 52 obrazů – olejů na dřevostěpce a plátně.

Hotel Zlatá Hvězda v Litomyšli své pokoje pojmenovává jmény osobností, které se vážou na město. Vedle pokojů B. Smetany, B. Němcové, M. D. Rettigové a řadě dalších z naší historie, najdeme také pokoje osob současnosti Z. Kopala, O. Zoubka, které rozšířil náš člen J. Dudycha. Je to ocenění a uznání jeho dlouholeté práce.

Užasný „dárek“ v předvečerských narozenin obdržel Michael Ščigol 25. srpna v Rusinském městě Medzilaborce. U příležitosti 25. výročí založení tamního muzea, které je jednou z významných kulturních institucí na Slovensku, byl poctěn Cenou Andyho Warhola za dlouholetou spolupráci s muzeem.

V časopise Fakultní nemocnice a Lékařské fakulty UK Hradec Králové SCAN, byla v prvním čísle letošního roku strana 35 věnována Petru Balíčkoví. Jeho dílo tam bylo komentováno slovem i obrazem.

Letošní charitativní akci – *malované kamínky*, dražené ve veřejné aukci při festivalu divadel evropských regionů 22. 6. v Šimkových sadech ve prospěch Charity HK, podpořili Josef Bavor, Darja Čejková, Dagmar Jirousová a Lucie Staňková.

Milada Harvilková a Josef Bavor přijali členství v odborné komisi Magistrátu města HK k vyhodnocení prací žáků ZUŠ Královských věnných měst.

Po řadě domácích a zahraničních výstav se mohla také hradecká veřejnost seznámit s tvorbou SKUPINY 5 + 1 na výstavě, která byla umístěna od 1. 9. do 26. 10. v 1. patře Knihovny města Hradce Králové. Skupinu tvoří výtvarní fotografové sice lišící se osobitou tvorbou a stylem provedení, ale spojující je vzájemná invence výtvarného pojetí obrazu. Svě zastoupení ve skupině mají naši fotografové Rudolf Němeček a Pavel Rejtar.

Knihovna Města Hradce Králové ve svém přízemí 1. 9. pokřtila knihu s komiksovým zpracováním balad J. Wolke- ra. Výtvarné části vybraných tří balad se ujal Lubomír Lichý.

Lucie Rydlová také v letošním roce 3. – 20. 11. byla zastoupena svými pracemi na Salonu umělců v La Garenne Colombo v Paříži.

Květnové jednání Rady, foto M. Vojří

Na svých pravidelných schůzích v průběhu roku 2016 se členky a členové rady zabývali přípravou, organizací a realizací (pozdávky, plakáty, svoz exponátů, instalace) dvou letošních členských výstav. V průběhu dubna, v polském Klodsku, s velkým zájmem a příznivým ohlasem mezi polskými návštěvníky a každoroční Východočeský výtvarný salon v hradecké Galerii Na Hradě (červen-srpen). Také letošní, ukončený 4. září derniérou s koncertem a následnou ochutnávkou vín našeho sponzorského vinařství Michlovský. Členové našeho spolku zaznamenali další příznivý posun v informační oblasti, který přineslo vytvoření nové webové stránky, kde se lze přehledně seznámit s aktualitami, informacemi o autorských výstavách členů i výtvarníků mimo UVU, s ohlasy v médiích a se zajímavostmi z výtvarného dění.

Mezi důležité úlohy rady patřilo zodpovědné posuzování žádostí nových zájemců o přijetí do UVU. V souladu se stanovami spolku byli v průběhu letošního roku v dvoukolovém řízení přijati čtyři noví členové: Dagmar Karellová-Šmídová (1958), malba, Luboš Lichý (1945), kreslený humor, Jiří Cvrkal (1950), umělecká fotografie a Ivo Jansa (1954), malba.

Na listopadovém zasedání byla s velkým zpožděním zmíněna informace o srpnovém úmrtí Jiřího Šimka. Rodák z Hlinska ještě 3. února v Pardubicích, kde převážnou část života bydlel, oslavil 85. narozeniny. Profesi architekta vykonával na odborných pracovištích převážně v místě, od roku 1990 vedl také odbor kultury východočeského kraje. V našem společenství se prezentoval malbou a sochařstvím.

Předpokladem k úspěšné spolkové činnosti je také zajišťování finančních prostředků-sponzorských darů od soukromých firem a dotací ze strany magistrátu města a krajského úřadu. V tomto směru je snaha členů rady už po několika letech zatím úspěšná. Na předvánočním setkání spolku chce rada iniciovat vydání nového katalogu UVU, z. s. Hradec Králové.

Josef Bavor

PŘEDSTAVUJEME

Gallery Cyrany

Heřmanův Městec
Havlíčková 808
53803 Heřmanův Městec

Provozovatel:

Spokul HM, p. o. Jiráskova 533
53803 Heřmanův Městec

Průvodce a dozor:

Marie Hrstková, telefon: 606 235 551

Otevřeno celoročně

květen až září: středa, sobota, neděle

10 – 12, 14 – 17

říjen až duben: sobota, neděle

10 – 12, 14 – 16

Židovský kostel součást dnešní galerie

Slavnostní vernisáží 13. dubna 2002 byla v renovovaném objektu bývalé židovské školy v Heřmanově Městci otevřena stálá expozice s názvem *Východočeští malíři a sochaři 20. století*. Autorem zdařilého projektu renovace je chrudimský architekt M. Jelínek, který galerii propojil s židovskou synagogou. Sbírkou tvoří 267 obrazů a grafik, 60 plastik a objektů, celkem 327 děl od 123 autorů. Pochází od pardubického soukromého sběratele Josefa Horáka, který ji odkázal Heřmanovu Městci. Emma a Josef Horákoví jsou potomci šlechtického rodu Cyrany. Jako každá soukromá sbírka je i tato úhlem pohledu sběratele. Výběr autorů byl zvažován jejich významem a osobními vztahy k Východním Čechám. Josef Horák k otevření galerie řekl: *“Téměř se všemi autory jsme se osobně znali a s mnohými navázali přátelské vztahy. Vážíme si přízně, kterou nám tyto výtvarníci věnovali a s vděčností a pokorou jsme přijali jejich průvodcovství světem výtvarného umění”*.

Sbírka, která si získala pověst „malé Národní galerie“ obsahuje díla významných umělců, jako jsou malíři B. Kubišta, V. Špála, J. Zrzavý, F. Kupka, J. Šíma, P. Kotík, V. Komárek, K. Šlenger, J. Čapek, J. Štýrský a další. Ze sochařů např. O. Guttfreunda, L. Zívra, O. Zoubka, Vl. Preclíka a jiných. Kolekce je citlivě doplněna současnými východočeskými autory. Ze členů hradecké UVU jsou zastoupeni

Jiří Ščerbakov, Ludvík Vašina, Michail Ščigol, Miloš Petera a Oldřich Tlustoš.

Ke sbírce galerie vyšla jedinečná publikace s odborným zařazením jednotlivých autorů, včetně reprodukcí. Kniha má název *Gallery Cyrany – Východočeští malíři a sochaři 20. století* a jejím autorem je PhDr. Petr Kmošek, CSC.

Pokud se rozhodnete k návštěvě, doporučuji ještě prohlídku židovského hřbitova a zámeckého parku. Dnes sídlí v budově zámku Domov důchodců, ale park je přístupný.

Miloš Petera

VÝSTAVY

BĚLOHRAD

‡ Památník K. V. Reise, 27. 5. – 26. 6.

Jiří Vavřina – Obrazky

Blanka Křížková – paličkované obrázky Setkání

DĚČÍN

‡ Centrum Pivovar, 1. – 31. 7.

Miroslav Mužík a **Jan Dinga**

Krajiny duše

DOBRUŠKA

‡ Městská knihovna, 1. – 30. 6.

Leona Kuťková

Vědecká ilustrace české fauny

HLINSKO

‡ Galerie, 17. 5. – 13. 7.

Jiří Křiklava – Obrazy

skryté světu

HRADEC KRÁLOVÉ

‡ Filharmonie HK, 3. 12. 15 – 23. 2.

Jiří Křiklava – Obrazy

z cyklu noc a den

‡ Galerie u Klicperů, 9. 1. – 29. 2.

Petr Špaček – Obrazy

Vinotéka U sv. Václava, 28. 1. – 31. 3.

Jiří Vavřina – Obrazky

‡ Galerie Na Hradě, 17. 2. – 14. 3.

Milan Rejchl

architektura – výtvarné dílo

‡ Galerie Centrum vzdělávání, 3. 3. – 28. 5.

Karel Janoušek – Pocta písmu

‡ Galerie u Klicperů, 12. 3. – 31. 5.

Milada Harvilková – Grafická tvorba

‡ Galerie Na Hradě, 16. 3. – 18. 4.

Oldřich Páleníček – Grafika

ilustrace, volná tvorba, ex libris

‡ Galerie Na Hradě, 20. 4. – 15. 5.

Jan Dinga – Obrazy

‡ Galerie Na Hradě, 19.5 – 20. 6.

Václav Macháň – malba

Zdeněk Farský ml. – plastika

‡ Galerie Centrum vzdělávání, 2. 6. – 28. 7.

Karel Plocek – Obrazy

a tvorba jeho přátel

‡ Galerie Barbara, 3. – 30. 6.

Petr Špaček – malba

Petra Nožičková – keramika

‡ Galerie AMB, 29. 6. – 31. 8.

Tereza Drahoňovská

Spektrum

‡ Galerie Na Hradě, 7. 9. – 9. 10.

Lucie Staňková – Obrazy

Kroužení

‡ Galerie Barbara, 6. – 31. 10.

Pavel Matuška – malba

Jiří Pošva – keramika

‡ Galerie Na Hradě, 12. 10. – 14. 11.

Petr Kmošek – Obrazy

‡ Galerie Centrum vzdělávání, 7. 10. – 27. 11.

B. Kovařík, **L. Lichý**, J. Novák,

Kreslený humor

‡ Lékařská fakulta, 2. – 30. 11.

Leona Kuťková

Vědecké ilustrace České fauny

‡ Galerie Barbara, 3. – 30. 11.

Josef Velčovský – Obrazy, grafika

Jiří Dudycha – Keramické plastiky

CHRUĐIM

‡ Galerie Vodních zdrojů, 1. 12. 15 – 29. 1.

Tamara Bohuňková

Cesty skla / světla

JABLONNÉ NAD ORLICÍ

‡ Informační centrum, 10. 4. – 22. 5.

Vladimír Plocek – Obrazy

a jeho přátel

JILEMNICE

‡ Krkonošské muzeum, 27. 9. – 30. 10

Miloslav Říha – Výběr z tvorby

Jiří Vavřina – Obrazy

LEDNICE na MORAVĚ

‡ Pasáž hotelu Mario, 4. 6. – 31. 10.

Ivana Lukavská – Fotografie

LITOMYŠL

‡ Bobo café, 1. 2. – 30. 4.

Petra Smutková – Obrazy

NOVÁ PAKA

‡ Suchardův dům, 16. 9. – 30. 10.

Jaroslav Doležal – Dřevo

kresba, dřevoryt

NOVÉ HRADY

‡ Kavárna zámku, 29. 7. – 15. 9.

Pavel Matuška – Usmívání

NOVÝ BYDŽOV

‡ Galerie u sv. Jakuba, 9. 4. – 21. 5.

Jiří Vavřina – Obrazy

NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

‡ Horácká galerie, 11. 2. – 7. 5.

Pavel Matuška – Usmívání

kresba, malba, řezba

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

‡ Kino 70, 1. 3. – 31. 3.

Rudolf Němeček – Fotografie, Počítání do tří...

PARDUBICE

‡ Galerie Univerzity, 12. 4. – 30. 5.

Jan Černoš – Grafika

PRAHA

‡ 2. Galerie Art Salon S, 11. 12. 15. – 14. 2.

Ščigol – Obrazy

Poslední příběh

‡ 3. Galerie Atrium, 2. – 31. 3.

Tamara Bohuňková

Cesta skla / světla

‡ 7. Galerie u lávky, 10. 3. – 30. 4.

Josef Bavor – Obrazy

Vesmír v nás

‡ 1. Galerie u Zlatého kohouta, 2. – 28. 5.

Lukáš Kadlec – Obrazy

Krajina Města

‡ 1. Nadace abf, 9. – 29. 6.

Milan Rejchl

Malující architekt

‡ 1. K – Café, 22. 9. – 15. 11.

Miloš Vojří – Fotografie

TRUTNOV

‡ Galerie Domu tisku, 5. 10. – 5. 1. 17

Usmívání **Pavla Matušky**

VYSOKÉ MYTO

‡ Městská galerie, 29. 4. – 5. 6.

Zdeněk Šindlar

Obrazy, grafika, návrhy

‡ Městská galerie, 24. 9. – 6. 11.

Jiří Šindler – Obrazy

‡ Městská galerie, 18. 11. – 8. 1. 17

Oldřich Páleníček – Grafika

ilustrace, volná tvorba, ex libris

ŽELEČ u TÁBORA

‡ Špejchar Želeč, 5. 3. – 5. 5.

Jiří Ščerbakov

Obrazy, grafika, akvarely, kresby

paleta č. 7 7. 12. 2016

Nepravidelné noviny

UNIE VÝTVARNÝCH UMĚLCŮ

Zapsaný spolek Hradec Králové

Baarová 1381, 500 02 Hradec Králové

tel/fax: 495 523 175, www.uvuhk.cz

vydává Rada UNIE

‡ uzávěrka vydání: 25. 11. 2016

Redakčně a graficky připravil: Jiří Marbach,

tel: 776 302 137, e-mail: marbach.nmmn@email.cz

Jazyková úprava: Zdeněk Rosák

Lito a tisk: LOSENICKÝ - polygrafický závod s.r.o.

Náklad 200 ks, Neprodejně.

paleta č. 7 11

KAREL JANOUŠEK – pocta písmu

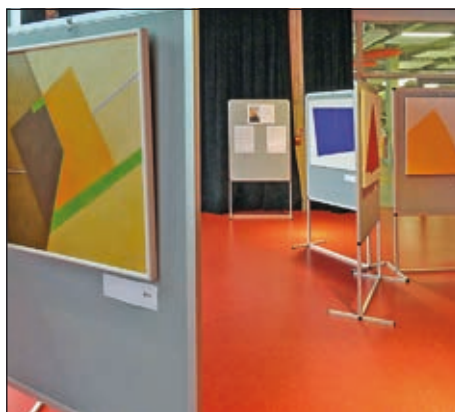
Autor při proslovu na vernisáži, foto pořadatel

Pohledy na část vystavených obrazů, foto M. Vojř

Knihovna města Hradce Králové představila ve své galerii výstavou *Pocta písmu* zakládajícího člena královéhradecké UNIE výtvarných umělců, **Karla Janouška** (1933). Byla to již jeho sedmá samostatná výstava ve městě, ve kterém nějaký čas žil a tvořil. I když je dnes zeměpisně vzdálen, je s místem a přáteli stále v kontaktu. Vernisáž, která výstavu probíhající od 7. 3. do 28. 4. zahájila, uvedl slovem náš výtvarný publicista Jiří Soukup a hudební rámec zajistil Trombon – Band. Představená obrazová kolekce v počtu tří desítek prací byla instalována převážně na panelech a částečně na zdi. Nabídla dostupný výběr děl, kterým se autor v oblasti volné tvorby od počátku do současnosti věnuje. K ojedinělému výtvarnému zpracování PhDr. Josef Sůva říká: „Práce Karla Janouška mají netradiční podobu, není však těžké jim porozumět a pochopit je. Budeme-li naladěni k souzvuku, rozvinou naši fantazii a představivost.

Bez vlastního aktivního přístupu k podstatě díla však nepronikneme. Jednotlivé práce jsou mnohdy založeny na vtipném nápadu, který využívá myšlenkovou i výtvarnou zkratku, symboliku barevnou i významovou, lapidární sdělení je oproštěno od dekorativních detailů. Autor zpracovává optický tvar písmen do nejrůznějších variací a podob a znovu je přetváří do nových celků. Neditlnou součástí díla je jeho název, který je klíčem k dešifrování jeho obsahu. Tím, že se název stal součástí díla, zúročil Karel Janoušek svoje poznání o poetičnosti japonských grafém, a tak se snaží přiblížit divákům také poetičnost latinkových liter.“ Od písmen jsou odvozené názvy Afinita, Cizí element, Hrot, Koncept, Návštěvník, Otvor, Profil, Stenóza,

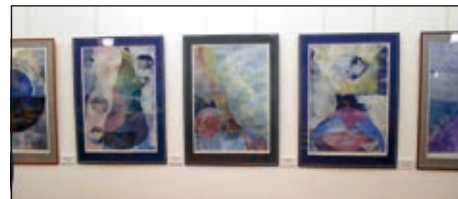

White – Black a další. Na výstavě tak bylo možné najít další významy realizovaných symbolů nebo námětů, hledat další pojmy a tak povzbudit svoji představivost. Problém, který před diváky autor klade, buď přijmeme podle naznačené cesty, nebo přehodnotíme a dáme průchod vlastní představivosti. Že se tak diváci stávají aktivními spolutvůrci, jistě autora těší.

MILADA HARVILKOVÁ grafická tvorba

Autorka, první zprava, při zahájení a výřez z prezentovaných prací, foto J. Doležal

Galerie u Klicperů oslovila **Miladu Harvilkovou** (1958) k představení grafické tvorby, které se v posledním období soustavně věnuje. Jak sama přiznává, nabídka ji překvapila a výzvu přijala. Foyerové prostory divadla naplnila 44 pracemi. K vidění tak byla harmonická výstava s vyváženou kompozicí, citlivě volenými tématy a barevným laděním s autorčinou oblíbenou modrou barvou. Výstava byla zahájena 12. března a trvala do konce května. Představená díla byla vytvořena technikou vrstveného monotypu skládaného z otisků tvarově rozmanitých matic kombinovaných s kresbou rytou do barvy. Bylo z nich patrné, jak důležitou roli hrají v životě Milady Harvilkové mezilidské vztahy a příroda. K vidění byly hlavně práce z loňského roku rozšířené o práce z doby dřívější. Inspiraci pro svoji tvorbu sbírá mimo jiné na Rychnovsku, odkud pochází a kam dlouhá léta jezdí na chalupu. Je škoda, že návštěvnost výstavy byla vymezena jen pro diváky divadelních představení.

V bílé bráně, 2016, grafika, 100 x 70 cm, foto J. Chadima